

Förenade målen T-79/01 och T-86/01

Robert Bosch GmbH

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller)**

”Gemenskapsvarumärke — Ordkombinationerna Kit Pro och Kit Super Pro —
Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 20 november 2002 . II-4884

Sammanfattning av domen

1. *Gemenskapsvarumärke — Definition och förvärv av ett gemenskapsvarumärke — Absoluta registreringshinder — Varumärken som saknar särskiljningsförmåga — Ordkombinationerna Kit Pro och Kit Super Pro (Rådets förordning nr 40/94, artikel 7.1 b)*

2. *Gemenskapsvarumärke — Definition och förvärv av ett gemenskapsvarumärke — Absoluta registreringshinder — Varumärke som saknar särskiljningsförmåga — Prövning av ett sammansatt varumärke (Rådets förordning nr 40/94, artikel 7.1 b)*
 3. *Gemenskapsvarumärke — Harmoniseringsbyråns beslut — Laglighet — Gemenskapsdomstolens prövning — Kriterier (Rådets förordning nr 40/94)*
-
1. Enligt artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken får "[v]arumärken som saknar särskiljningsförmåga" inte registreras. Vad i detta avseende gäller den registrering av de ordkombinationerna Kit Pro och Kit Super Pro som ansökts om avseende delar för reparation av trumbromsar i fordon, saknar dessa ordkombinationer särskiljningsförmåga i förhållande till nämnda varor.
 2. Vid prövningen av det absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken skall, när fråga är om ett varumärke som är sammansatt av olika beståndsdelar (sammansatt varumärke), varumärket bedömas sammantaget vid bedömningen av dess särskiljningsförmåga. Detta är dock inte oförenligt med en successiv bedömning av de olika beståndsdelarna i varumärket.

Vart och ett av de varumärken som ansökan avser består nämligen av en sammansättning av beståndsdelar som var och en saknar särskiljningsförmåga i förhållande till dessa varor, och det framgår inte att det finns några konkreta indikationer som visar att de aktuella varumärkena, betraktade i sin helhet, har en vidare innebörd än summan av de beståndsdelar som de är uppbyggda av.

Det förhållandet att ett sammansatt varumärke endast består av beståndsdelar som saknar särskiljningsförmåga i förhållande till de aktuella varorna eller tjänsterna utgör en indikation på att detta varumärke, betraktat i sin helhet, likaledes saknar särskiljningsförmåga i förhållande till samma varor eller tjänster. Endast om det finns konkreta indikationer, exempelvis avseende det sätt på vilket de olika beståndsdelarna är sammansatta, på

(se punkterna 18, 28, 30 och 31)

att det sammansatta varumärket har en vidare innebörd än summan av de beståndsdelar som det är uppbyggt av kan en sådan slutsats inte avfärdas.

(se punkterna 22 och 29)

fatta omfattas enligt förordning nr 40/94 av en begränsad behörighet och inte av en befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar. Frågan om ett kännetecken kan registreras som gemenskapsvarumärke skall därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, såsom den tolkats av gemenskapsdomstolarna, och inte på grundval av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis.

3. De beslut rörande registrering av ett tecken såsom gemenskapsvarumärke som Harmoniseringsbyrån för den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) överklagandenämnder skall

(se punkt 32)